

Verslag expeditie 2008 met m'z Margeja naar Polen

Reispost 1

Donderdag 1 mei 2008 naar Nigtevecht

Onze ligplaats in Uitgeest

Gisteren de laatste spullen naar boord gebracht. Peter en Marijke zijn met ons mee naar boord gegaan, want net toen wij op het fietsje naar Uitgeest wilden gaan begon het te regenen. Gelukkig duurde dat niet zo heel lang. Toen alles opgeruimd was zijn we met z'n 4-en naar de Chinees gegaan als goed begin. Na de maaltijd heeft Peter onze auto weer naar huis gebracht en wij zijn vroeg naar bed gegaan. Door kou (het is nog niet zo erg warm - 14 graden), wind en het toch wel harde doorwerken waren we allebei tegen half 10 al verschrikkelijk "rozig".

Het bed sliep weer prima alleen hebben we allebei ergens na middernacht een zeer plaatselijk regenbuitje gehad: condens! We hebben dan wel de kachel aan, maar de ramen en de schroeven van het luik zijn echte koudevallen.

Tegen half 8 op, even voor het nieuws van 8 uur hoorden we via de marifoon hoe de kustwacht de reddingboot bedankte voor de inzet. Ze hadden dus een klusje gehad, op het nieuws van 8 uur hoorden we wat: ze hebben 60 mijl voor IJmuiden 4 man van een overvaren zeiljacht gehaald.

Om 9 uur bleek dat er nog een zeiljacht gezonken was, 8 km voor Zandvoort dit keer, daar hebben ze 3 man af gehaald. Het eerste jacht was aan gevaaren door een onbekende vrachtvaarder en gezonken. 's Avonds laat hoorden we dat er in Terneuzen een schipper aan was gehouden. Ze hadden aan de hand van radarbeelden vastgesteld dat het dat schip moest zijn geweest, hij had ook aanvaringsschade. Uiteraard had de kapitein niets gemerkt.

Vanmorgen voeren we om kwart over 8, de temperatuur viel behoorlijk tegen. Maar met koffie en sloten thee was het nog wel uit te houden. Half 11 hadden we sluis Zaandam te pakken. Er is al behoorlijk veel plezier verkeer, veel meer dan ik gedacht had. Dat had als voordeel dat de sluis vlot bediend werd. Tegen 12 uur zaten we midden in de Amsterdamse haven, we hebben even aangelegd om te eten en weer warm te worden. Toen door, het is nog veel te vroeg om te stoppen. Het Amsterdam Rijnkanaal was als altijd rommelig water, besloten om toch maar de Vecht op te gaan. Om half 3 waren we de brug van Nigtevecht gepasseerd, het water is meteen een stuk rustiger. De vorige keer dat we hier voeren hadden we een rustige ligplek

gezien, tegen 3 uur was die bereikt en zijn we voor de palen gegaan. We hebben ondertussen al van alles weer gemist (wat eigenlijk toch wel mee had gemoeten), dus we zijn een lijstje gaan maken. De olieaanwijzing deed vreemd, er was een draadje los - die is gerepareerd. De afstandsbediening voor de stuurautomaat (die aan het eind van de vorige tocht gerepareerd is) doet het niet, Henk heeft geprobeerd uit te vinden waarom niet. Is er nog niet uit heb ik begrepen. Op m'n dooie gemak voor het eten gezorgd terwijl Henk even naar het lek is gaan luisteren. Het is (bijna) de hele dag droog gebleven, de onweersbui die langs kwam toen Henk met de stuurautomaat bezig was heeft maar een paar spettertjes opgeleverd. Te weinig om het zeiltje weer uit te rollen.

Na het afwasje even langs de dijk gelopen - uiteraard naar de bootjes gekeken. Jammer genoeg stikte het van de mugjes, toen we bij het dorp (Nederhorst - Overmeer) kwamen bleek dat, althans hier bij de Vecht, niet veel te zijn en zijn we maar weer door de wolken muggen terug gewandeld. Het was koud ook en dat helpt niet om enthousiast einden te gaan wandelen. Maar weer op tijd naar bed. Het weerbericht belooft voor vannacht koud: 5°, maar ook dat het in 't weekend warmer wordt, tot 20°.

Vrijdag 2 mei 2008

Gisteravond de kachel iets hoger laten staan dan in de vorige nacht, we hadden nu iets minder last van regenbuitjes binnen. Er zijn vannacht horden muggeneieren uit gekomen, er lagen nogal veel lege velletjes op het water. Vannacht ook een concert van fluitende kikkers gehad, prachtig! Janneke stuurde een sms-je, ook al midden in de nacht. Ze heeft een tijdje last gehad van heel slechte verbindingen.

We zijn weer helemaal terug in een winterslaap periode, waren niet wakker te krijgen vanmorgen. Maar om half 9 zat Henk weer bij het roer, tegen 9 uur was ik ook buiten. Prachtig weer vanmorgen, geen wolkje aan de lucht. Later op de morgen kwamen ze wel weer opzetten, maar dit hebben we alvast gehad. Lente op de Vecht is prachtig, zoveel kleuren en daarbij die heerlijk zoete geur van de bloemen. Maar al die bruggen op de Vecht vragen wel erg veel tijd en geld. Eigenlijk hoef je maar voor 1 brug te betalen, maar overal wordt er een klompje buiten gehangen. We gunnen de brugwachters dus maar een extra muntje. Voorbij Maarsen tegen kwart over 11 konden we het A-R

Molen aan de Vecht

kanaal weer op, dat hebben we toen maar gedaan. Als we door gevaren waren hadden we dwars door Utrecht gemoeten en dat neemt een ontstellende tijd op! Nu waren we een goed uur later aan de zuidkant van Utrecht bij de Noordersluis. We zijn naar binnen gegaan en lagen om 1 uur voor de wal. Er was intussen een stevige regenbui langs gekomen, we hebben maar gewacht tot het weer droog was en zijn toen de wal op gegaan om wat verse boodschappen te gaan doen. Het weerbericht blijft optimistisch, net als de barometer, maar voorlopig is het af en toe erg nat. Morgen weer verder. Het belooft een vrij lange dag te worden morgen, een kleine 60 kilometer stroomopwaarts via de Lek.

Zaterdag 3 mei 2008

Je neemt een tank en snijdt er een stukje uit...

Het was droog binnen vanmorgen! Buiten was het wel goed koud, maar we konden zo ongeveer uitslapen want de bruggen draaien niet voor 9 uur. En we konden gisteren niet direct achter de sluis gaan liggen, er wordt daar gewerkt. Dat was de reden waarom we nu nog binnen een brug moesten gaan liggen. Niet erg, behalve dan dus dat wachten tot het 9 uur was. Maar om 9 uur draaide die brug, de sluis er achter werd onmiddellijk bediend dus zo erg was het nu ook weer niet. Het Amsterdam-Rijnkanaal was vanmorgen eigenlijk helemaal niet zo erg, er was praktisch geen verkeer. De Irenesluis bij Wijk bij Duurstede was net als vorig jaar een geduld werkje, maar om 12 uur waren we ook daar door en zaten we op de Rijn. Prachtig varen, de oevers zijn hier schuin oplopend dus je hebt bijna geen last van hinderlijke golflslag die ook nog iedere keer terug kaatst. Maar elk voordeel heeft ook z'n nadeel: er is hier stroom tegen, we vielen dus terug op een snelheid van 5-6 kilometer. We moesten bij Amerongen ook nog eens een sluis nemen en die deed het echt op z'n elf-en-dertigst. Toen we daar weer uit kwamen was het 20 voor 2, terwijl de afstand tot Wijk bij Duurstede maar 7 kilometer is. Maar goed, het was stralend mooi weer, weinig verkeer en dus heerlijk varen. Om kwart over 5 waren we bij de Munsinga Rijn groep in Wageningen.

Op de laatste wachtschependag hadden we afgesproken om hier te overnachten, dus zijn we hier gaan liggen. We waren zelfs al gesignaleerd door Moniek, en werden hartelijk welkom geheten. Uiteraard werd er weer heel wat af gebabbeld. We hebben even een korte pauze gehouden om wat eten heet te maken en te verorberen, daarna kwam Moniek al weer langs om serieuze zaken te bespreken. Ik heb maar gauw even in m'n eentje de afwas gedaan. Toen die nog maar net klaar was kwam er vanaf het wachtschip al een seintje: de koffie is klaar! Aan boord van de Rival koffie gedronken en flink gebabbeld, heel gezellig. Het was al bijna donker toen we weer aan boord Margeja kwamen. Gaan op tijd naar bed, we zijn al weer rozig. Volgens Henk heb ik een zeer gezonde kleur. Wat wil je ook, heel de dag in de zon en de wind gezeten. Het weerbericht blijft optimistisch, de barometer is als een gek aan het stijgen.

Zondag 4 mei 2008

Ook vanmorgen was de barometer nog hoog, de zon schijnt ook alweer. Rustig wakker geworden na een lange nacht. Toch aardig dat het scheepvaartverkeer stil wordt gelegd zodra wij naar bed gaan (tenminste: zo voelt dat!). Het was buiten wel weer koud, maar toch maar tegen kwart voor 9 los gegooid. Aan boord van de Rival was niemand, hebben gisteravond al gedag gezegd.

Half 11 waren we bij stuw en sluis Driel. Wat ik nog nooit eerder gezien had: er stonden groene lichten op de stuw, die helemaal gehesen was. Eerst vond Henk de sluis een beter idee maar toen ik hem op de groene lichten wees vond hij dat ik toch maar op de stuw aan moest sturen. Aan de snelheid was wel te zien dat er flink wat stroom stond.

Op de kaart stond dat de stuw gehesen werd (en de sluis gesloten) als er bij Lobith meer dan 10 meter water boven NAP stond. We hoeven dus voorlopig niet bang te zijn dat er te weinig water is. We hebben dan ook op plaatsen gevaren waar we in augustus beslist niet kunnen varen, dan staat dat droog. Gelukkig kunnen we de snelheid iets opvoeren door "kribbetje" te gaan varen. Dan stuur je na een krib iets naar de kant, de "neer" neemt je mee stroomopwaarts, slingert je zelfs om de volgende krib heen. Door op deze manier te varen liep de snelheid soms op tot bijna 8 kilometer, terwijl die anders nog maar zelden hoger was dan 5, vaak nog minder. Het enige nadeel van op deze manier varen is dat je heel goed op moet letten, anders loop je kans op de krib terecht te komen. Wel vermoeiend varen dus, waarbij ook een behoorlijke hoeveelheid kracht nodig is.

Tegen 12 uur waren we bij Arnhem, waar Henk eigenlijk wilde tanken. Maar jammer genoeg waren alle bunkerstations dicht op Zondag. Door varen dus maar (we zitten nog niet zonder), tegen kwart voor 3 waren we bij Millingen, waar het Pannerdens kanaal (vanaf Arnhem), de Rijn en Waal een gevaarlijk kruispunt vormen. Maar omdat we naar de Bijland wilden dat aan de linkeroever ligt, zijn we gewoon dicht onder de oever door blijven varen. Even na half 4 waren we bij het tankstation op de Bijland. Hij was niet goedkoop (wie zou dat wel zijn?), maar wilde ons wel aan dik 50 liter diesel helpen. We gaan vandaag niet verder, zijn voor anker gegaan, zo ver mogelijk van de jachthaven en de monding. Dat heeft wel het nadeel dat er morgenochtend wat verder gevaren moet worden, maar het is er veel rustiger. Morgen weer een dag. Het beloofd weer warm en zonnig te worden: het weerbericht had het zelfs over zomers weer in ieder geval tot het volgende weekend.

Maandag 5 mei 2008

Even voor half 8 wakker, maar we zijn nog lang niet uitgeslapen. De zon schijnt alweer. Het water is hier heel helder, maar het trekt toch niet zo: veel te koud nog. Om 8 uur heeft Henk de motor gestart. Ik was toen nog uitgebreid bezig met de huishoudelijke zaken (eten maken en koffie en thee enz.), maar toen we een half uurtje op de rivier zaten was dat klaar en ben ik ook naar buiten gegaan. Voordat ik naar buiten ging wel eerst even m'n gezicht ingesmeerd, de gevoelstemperatuur is nog niet zo hoog, maar de zon prikt al behoorlijk.

De snelheid was minimaal, meestal beneden de 5 km/u. Na een tijdje toch dus maar weer "kribbetje" gaan varen, dat hielp om de gemiddelde snelheid toch aardig boven de 6 te brengen. Kwart voor 9 passeerden we Lobith (dat ligt een kleine 2 kilometer vanaf de Bijland). Maar het troostte dat we niet de enigen waren die problemen hadden met de stroomsterkte: diverse binnenschepen die ons passeerden gingen in feite maar heel weinig sneller dan wij.

Een zwaar beladen duwstel heeft zelfs uren zo ongeveer naast ons (aan de andere kant van het water) gevaren. We doen het kennelijk nog niet zo slecht, op een gegeven moment kregen we in de verte voor ons een jachtje in het oog, dat hebben we in- en zelfs voorbijgelopen. Tegen dat we bij Rees waren was dat jachtje een heel stuk achter ons. Bij Rees is aan de linkeroever een jachthaven van de watersportvereniging uit Xanten, we hadden bedacht: dat zou voor vandaag wel ver genoeg zijn. Die jachthaven ligt in een zandgat, en belooft een rustige ligplaats. We zijn het gat ingedoken en hebben eens rond gekeken. Het is zoals alle haventjes hier niet erg groot en het was er druk. Maar voordat we bij de haven waren, waren we nog een afgraving gepasseerd. Dat gat zijn we ingegaan en we hebben ons anker maar weer uitgegoid. Ook hier ligt het rustig, waarschijnlijk rustiger dan in de haven. Het water is ook hier heel helder, we kunnen ons anker zien liggen. Morgen nog een kleine 25 kilometer (vandaag was het 30), dan zijn we bij het Wesel-Datteln-Kanal. Daarna gaat het een stuk gemakkelijker, want dan zijn we van deze snel stromende rivier af.

Dinsdag 6 mei 2008

Vanmorgen een stuk vroeger als gisteren wakker geworden. Zou het dan toch wennen? Om twintig voor 8 had Henk de ankers uitgebroken (die zaten goed vast, de bodem is leem), en waren we weer op weg. De laatste dagen hebben we al geconstateerd dat de rivier behoorlijk stroomt, zeker zo'n 7 à 8 kilometer. Vandaag hadden we er nog iets meer last van, we hadden nu geregeld een snelheid van 3,5 à 4 kilometer, zeker als we de rivier weer eens over moesten steken. En oversteken gaf vaak meer kans op hogere snelheid omdat de stroomgeul verder uit de kant was. Ook nu weer veel "kribbetje" gevaren, af en toe liep daardoor de snelheid tot boven de 9 kilometer op. Dat was dan maar heel even, maar de gemiddelde snelheid liep toch wel op tot een goede 5 - 6 kilometer.

Wat ik me nog van de vorige tocht herinnerde: het passeren van de brug bij Wesel. Dat was toen iets verschrikkelijks geweest, met heel veel stroom tegen (we liepen toen maar net 2 kilometer), een gedeeltelijke stremming van het vaarwater en heel druk verkeer met nogal wat schippers die heel ongeduldig waren met die pleziervaarders. Nu was Wesel en de brug een "eitje". Er was heel weinig verkeer en alleen nog wat constructiewerk aan de nieuwe brug die naast de oude gelegd wordt. Maar daar hadden we helemaal geen last van.

De sluis bij Wesel (Friedrichsfeld) werd vlot bediend om kwart over 12, we mochten met een Nederlands vrachtschip mee. De schipper ging even de wal op, waarschijnlijk om een sleutel van de stroompalen te halen, en had toen hij terug kwam de opmerking "Heemskerk ligt toch helemaal niet aan het water?" Waarop ik vond dat hij gelijk had, maar Uitgeest ligt wel aan het water en is vlak bij. Heb ik me daarna afgevraagd of hij ons schip soms kent, dat hij weet dat we in Heemskerk thuis horen. Als hij het in het voorbijvaren gelezen heeft op onze spiegel, moet hij erg goede ogen hebben. Ik kon het hem niet meer vragen, want wij liepen op het kanaal een stuk langzamer dan hij. We hoefden nu het gas niet meer zover open te zetten. Toen we bij de volgende sluis (Hünxe) kwamen lag de Royon er al in en de deuren waren dicht. Wij mochten even wachten op een paar grote zware schepen en toen met hen mee schutten in de grote kamer. Klinkt heel aardig, maar als kleintje heb je het daar niet gemakkelijk: de bolders zitten voor ons veel te ver uit elkaar. Gelukkig liet de sluismeester de sluis heel langzaam vol lopen waardoor wij alles onder controle konden houden.

Om kwart voor 5 aangelegd aan de kade in Dorsten, hebben nog snel een paar boodschappen gedaan voordat de winkels dicht waren. Geconstateerd dat we van al die dagen op de rivier vandaag het hoogste verbruik van diesel hebben gehad, geen wonder met die sterke stroming. Janneke stuurde een smoesje dat ze om half 12 weer in Nederland terug was, ze zal wel vrij snel haar bed in zijn gedoken, van een vliegtocht vanuit het westen van de Verenigde Staten word je flink gammel. Maar ze wou wel het komende weekend nog even in Munster langs komen. Ze is welkom, mag ze nog wat spullen van thuis halen en hier brengen. Wij zullen in ieder geval ruim op tijd in Munster zijn.

Woensdag 7 mei 2008

9 uur vanmorgen gaan varen. 't Is al weer mooi helder zonnig weer, we konden zonder jas in de kuip zitten. Gisteren was dat nog niet mogelijk, de wind stond nog te straf. Na 2 kilometer hadden we al sluis Dorsten, die ging gesmeerd. We lagen samen met een Duits jachtje achter een Nederlands vrachtschip. Zij hadden kennelijk moeilijkheden met meren aan stuurboord kant, want ze hadden met bakboord al aan de kade in Dorsten gelegen en wilden nu ook graag aan bakboord in de sluis liggen. De volgende sluis Flaesheim had problemen met de grote kamer, alles moest door de kleine kamer. Dan krijg je prompt een opstopping, er lagen al een schip of 3 voor te

Het kruispunt bij Datteln met de oude en de nieuwe sluis. Er is alleen nog rode diesel verkrijgbaar.

wachten. Onze Duitse collega lag er ook al weer, op onze vraag of ze zich al gemeld hadden vertelden ze dat ze geen marifoon hadden. Dus de sluismeester wist nog niet eens dat er jachtjes waren. We hebben ons gemeld en kregen te horen dat we met de 3e schutting mee mochten. En daarna is de sluismeester ons vergeten. We waren al voor 12 uur bij de sluis, tegen kwart over 1 hebben we maar eens geïnformeerd hoe het er mee stond. Hij had ons al gemist, maar verder geen actie ondernomen. Goed, we mochten met de volgende schutting mee. Dat was om half 2. Er kwam een olietanker (plantaardige olie, alleen voor menselijk gebruik) in de sluis, wij er achter. Al die sluizen hier hebben wel ongeveer dezelfde maat, maar bolders en trappen zitten allemaal op andere plaatsen. Je moet dus maar afwachten hoe je het schutten dit keer moet oplossen. De sluismeester had de olieboot gevraagd een beetje rustig aan te doen voor de jachtjes, en dat gebeurde dus ook - een beetje. Het Duitse jachtje is na de sluis voor de kant gegaan, wij zijn achter de olieboot aan naar de volgende sluis (Ahsen) gegaan, 10 kilometer verderop. Aan de sluismeester gevraagd of we met de olieboot mee naar boven mochten (we gaan dit hele kanaal naar boven, iets van een meter of 30 in totaal), en dat mocht. Maar nu had de sluismeester niet aan de olieboot gevraagd om wat rustig aan te doen, hij liet de hele schutting de schroef in z'n werk staan. We hebben dus hard moeten werken om het schip onder controle te houden. Gelukkig is het allemaal goed gegaan. De volgende sluis (Datteln) was 3 kilometer verder, dus maar weer met z'n 2-en in de sluis. Eerst weer even uitzoeken waar de bolders en trappen nu weer waren (zo erg veel ruimte is er ook weer niet over als die olieboot er in ligt), daarna maar zo stevig mogelijk vast leggen. Nu stond er een meneer op de kant, kennelijk had dat een "beschavende" uitwerking op de man bij de knoppen, want de machine werd zelfs helemaal uit gezet. Scheelt een heel stuk scheuren aan de lijnen. Hoe hoger we kwamen, hoe meer er gepraat werd door de man op de kant en de bemanning van de olieboot. De bovenste sluisdeur was al een tijdje gevallen (stond dus open) en ze bleven maar kletsen. Op een gegeven ogenblik heeft Henk maar gedaan wat hij altijd bij z'n lessen doet: een paar harde klappen in de handen. Dat werkte zelfs hier, ze keken op om te zien

wat er aan de hand was. O, ja, de deur was al even open, wilden we soms verder? Nou graag! Sluis Datteln is de laatste sluis van dit kanaal, we komen nu op het Dortmund-Ems-Kanaal. Op een vorige tocht uitgevonden dat een klein stukje naar het zuiden een plekje is om te overnachten. Dus even van onze route (die naar het noorden voert) afgeweken om een overnachtingsplek te hebben. Er was nog net een plaatsje ter lengte van onze boot vrij tussen een soort ponton van de Duitse waterstaat en een riedel oude schepen die kennelijk ook voor reparatie aan het kanaal worden gebruikt. Je mag er niet langer dan 48 uur liggen, maar zolang hoeven we ook niet. Morgen willen we weer verder.

De haven van Datteln. Van de beroepsvaart heb je geen last wel van de pleziervaart. Gelukkig varen er niet zo veel om deze tijd van het jaar.

Hebben even de fietsen van het voorschip af gehaald en zijn naar de overkant gereden om bij het kanaal langs te fietsen, een ijsje te eten en eens naar het dorp te kijken. Het ijsje was lekker, maar de rest was niet veel aan. Het fietsen ging trouwens puur onwennig. Vanavond een maaltijdsoep gegeten, en een oventoeetje. Nu hebben we geen oven aan boord, maar ik heb een "panoven" verzonnen. Het werkte wel, moet alleen de volgende keer 2 warmhoudplaatjes gebruiken in plaats van 1. Het ging nu veel te hard, de bodem van het toetje was zwart geworden net als het pannetje waar het in gebakken werd. In dat pannetje staat nu een laag water, ik hoop dat ik het nog weer schoon krijg. Het weerbericht heeft het voortdurend over zomerse temperaturen, we beginnen al aardig kleur te krijgen.

Donderdag 8 mei 2008

Gisteravond de kachel niet aan gedaan, ook vannacht is hij uit geweest. 's Avonds was het nog erg warm, maar vannacht is het flink afgekoeld. Ik kreeg het zelfs een beetje koud, maar Henk heeft gelukkig nergens last van gehad. Vanmorgen was het niet warm buiten het bed (naast ons bed wees de thermometer 14° C aan), dus we hadden niet veel zin om op te staan.

Tegen half 8 er toch maar uit, ik moest tenslotte weer eens meten. Maar wat ik al vreesde: de meter weigerde dienst, het was te koud voor het ding. Toen heb ik maar de truc toegepast die bij de vorige meter altijd werkte: ik heb hem bij m'n hemd ingestopt. Henk is om 8 uur gaan varen, een kwartiertje later was m'n meter op temperatuur en kon ik toch nog m'n stollingstijd bepalen.

De zon is alweer de hele dag aanwezig geweest, geen wolkje aan de lucht. De barometer is sinds een dag of 4 wel gezakt, maar nu toch heel stabiel. Er schijnt een enorm hogedrukgebied boven west Europa te liggen. Het weerbericht heeft het iedere dag over zomerse temperaturen. De nachten zijn wel koud.

In dit hele stuk tot Munster ligt geen enkele sluis, er zijn wel een aantal veiligheidsdeuren, maar die staan allemaal open. Er wordt nog steeds aan het kanaal gewerkt, op diverse plaatsen lagen baggeraars en wordt op de kant aan verbreding van het kanaal gewerkt.

Het aquaduct over de Lippe is nu wel klaar, van het oude ligt er nog een heel klein stukje - de rest is al af gebroken. Er zijn een aantal plaatsen waar je voor anker zou kunnen gaan, om tegen de kant te gaan liggen zijn er maar een paar plaatsen. Op een van die plaatsen hebben we even een pauze ingelast om een boterham te eten. We hebben dat binnen gedaan, buiten was het veel te warm. Tegen half 2

waren we in Münster, hebben toch maar bij Lohmann getankt. Het is nog steeds een duur adres, hij vraagt 1 Euro 50 voor een liter diesel. Ik was in een keer praktisch al m'n contante geld kwijt, je kunt niet pinnen bij hem. Gevolg was dat we bij de jachthaven niet konden betalen. We mochten eerst naar een bank gaan van de havenmeester. We hebben de fietsen dus op de kant gezet en zijn de stad in gegaan. De bank wist ik nog van vorig jaar, Henk zag dat er een "Konditorei" was een klein stukje verderop. Natuurlijk moesten we koffie drinken. 't Kon dus ook weer, ik had genoeg "getapt".

Weer terug aan boord op ons gemak voor eten gezorgd.

Henk heeft de "Duitse landvast" maar uitgelegd, we hebben gemerkt dat tegen het eind van de avond de serviceaccu wat laag in spanning wordt. Waarschijnlijk is het ding aan het eind van z'n levensduur - hij is dan ook al zo ongeveer 10 jaar oud. Daarna is Henk in z'n beste Engels aan het kletsen gegaan met de buurman. Die heeft een Linssen 410, dat uit Maasbracht komt volgens de spiegel, maar de schipper is Engels. Er hangt dus ook een Engelse vlag op. Henk heeft de machinekamer mogen zien, het zag er op een kleinigheid na goed uit. De boot is nagel nieuw, er staat nog geen 50 uur op de teller. Meneer vertelde dat z'n vorige boot ook een Linssen was geweest. Hij was gewend om zelf het onderhoud te doen, maar nu deed hij dat niet: er is nog garantie. Waarschijnlijk moet er een monteur van Linsen naar hier komen om de 50-uren beurt te geven. Van "naar hier komen" gesproken: morgen komen Janneke en Marijke hier. We moesten de tafel (hun bed) alvast maar klaar maken, ze komen in de loop van de avond. Janneke zou haar laptop mee nemen, ze heeft verschrikkelijk veel foto's gemaakt en filmpjes. De X-drive kan namelijk niet gelezen worden op de oude laptops die we mee hebben. We zijn reuze benieuwd.

